

Тачко ЛОКВЕНЕЦ

БРАШНО И НЕШТО ПОВЕЌЕ

Никогаш Македонија не била толку "разигра-на" и "распеана" како во овие "копродукциски" февруарско-мартовски денови, во кои животот ни се одвива

толку онака како што ни пее Мартин Вучиќ: И сонце, и месечина: ред месо, пет реда зелка; малку здравје, многу болести; еден на работа, сто без работа. Сè тоа заприжено со игри и со избори!

Чуден Божји, библиски народ, на кого не му е страв ниту од зима, ниту од лето, ами само страв му е од самиот себеси, да не знае и не може да си ја направи оваа мала земја по мерка каква што му треба. Широко отворените европски врати за малку сами ќе си ги затворевме при изборот на песната за Евровизија, кога од не знам кои причини и со какви намери закрвивме две млади деца немислјќи на последиците кои ги оставаме зад нас.

Само овде кај нас прашуваат "како си", "за кого ќе гласаш", "колкава ти е платата"? Во умниот свет, тоа си оди како што си оди... Не оти и таму нема "игри и избори", ама сè што се прави, се прави со усул и со мерка, бидејќи да прашаш некого "како е" е чиста приватност, да дознаеш "за кого гласал" е невоспитаност, а пак, да му сирнеш во пликот колкава му е платата е чиста безобразност.

На Прочка (13 март) ми е страв уште повеќе да не се раскрвиме. Локалните избори нема да бидат први и последни за оваа земја да плати скап данок на новата територијална поделба. Многумина кои фајтерски влегоа и во изборниот ринг, не знаат какви удари ги очекуваат.

Мислат ќе бидат (не) крунисани кралеви на малите феуди и ќе владеат ехехе... Го читав законот, никаде не видов дека градоначалник може и да абдицира. А, здрави и живи да бидеме, ќе видиме!

Во Македонија, излегувањето на избори и гласањето сè уште е идеологија(!!!), а не животна тематика. Сите, освен нас и поблиското балканско опкружување, на избори одат со моливот в рака: точно знаат "кој краде и кој на другите им дава да крадат" и што останува за нив, кои не крадат... Таму со "силни" и со тешки зборови не се служат, ами седнуваат како луѓе и прават сметка, со оваа партија на власт и нејзините водачи, ние и нашето семејство во петок одевме на викенд, во некоја планинска кука, или на езерото и таму се ручаше, а се враќавме во недела навечер по вечерата; додека со другата партија (пак) на власт, нашето семејство ги прескокнуваше ручекот во петок и вечерата во недела.

Се гласа за поубаво да се живее, а не да се живее било како, за да се гласа... Гласачкото ливче не е топ од кој се пука во непријателот, туку обично "средство" што помага да се избере подобриот. Ние сме "уникум": не прашуваме кој е, како е, што е, ами "кантата за опашка" и - ујдада.

Не сум за "приспивни" избори, но не сум за теоремата на Хенри VIII со која се заговара власт по пат на регистрирани бракови од интерес. Можеби во нив нема мизерија, но нема ниту филантропија, зашто сè уште не е најден "рецепт" како да се избегне смртоносноста која ја произведува политиката во спалната соба, која е исто толку убиствена,

како и оружјето на бојното поле.

Од предизборните магли речиси ни се затеменети сите стакла, а треба да се живее. Како? Да не бидам (не)скромнен, но би му сугерирал на премиерот Бучковски да тргне безусловно и брзо во насока на економијата. Ете му го тука "тик" до него Тео Вајгел, нека го праша, зошто нè одбегнуваат странските инвеститори, да не треба да се донесе некој особено привлечен пакет погодности попривлечен од сите други привлечни во разни делови на светот (даночни олеснувања, обука на работници, сигурни банки, јасни законски прописи...).

Премиеру Бучковски, оставете ги оние кои мислат и велат дека сè знаеме. Има луѓе во светот кои секогаш нешто повеќе знаат од нас. Да ги слушнеме, да им дозволиме да ни покажат, не оти сме ние лоши, туку оти тие се попрагматични. Некни разговарам со една млада брачна двојка (жената во Телеком, мажот со свој бизнис), сакаат да купат стан или кука на кредит, не од оние прематари што вештачки ја држат цената на станбениот простор, туку од државата. Тие ми дадоа идеја да Ви предложам: почнете да градите куќи и станови за работници кои работат или ќе се вработат во солидни домашни и странски компании во места каде што има или, пак, ќе се отворат фабрики. Претекнете го времето. Не може на оваа земја да ѝ биде само лошо. Работниците сами ќе си ги исплатуваат становите и куќите, а градежниците и "илјада" нивни кооперанти ќе обезбедат работа... Во Прилеп велат кога ќе почне да меле воденицата, ќе има брашно и нешто повеќе!